AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 1.9.2005
COM(2005) 388 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

A REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMOKRÓL

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

A REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMOKRÓL

1. BEVEZETÉS

1. A *„Tartós megoldásokhoz való hozzáférés javításáról”* szóló, 2004. június 14-i bizottsági közlemény (COM(2004) 410) (2004. júniusi közlemény) javaslatokat tett a nemzetközi védelmi rendszer új uniós megközelítésére. Regionális védelmi programokat kell létrehozni tartós megoldások nyújtásával (a három tartós megoldás: a hazatelepülés, helyi beilleszkedés vagy valamely harmadik országban való letelepedés, amennyiben az első két tartós megoldás nem lehetséges)[1] az érintett régiók védelmi kapacitásának növelése, valamint az ottani menekült népesség védelmének erősítése érdekében. A közlemény továbbá javaslatokat tett egy uniós szintű letelepedési program létrehozására is, melynek célja, hogy minél több menekült számára védelmet nyújtson, valamint biztosítsa az EU-ba való szabályosabb és irányítottabb belépést.

2. A 2004. november 4–5-i hágai programban az Európai Tanács elismerte annak szükségességét, hogy az EU a megosztott felelősség alapján és harmadik országokkal partnerségben hozzájáruljon egy hozzáférhetőbb, méltányosabb és hatékonyabb nemzetközi védelmi rendszerhez, valamint a lehető leghamarabb védelmet és tartós megoldásokat biztosítson. Különbséget tett a tranzitrégiók országainak és a származási régiók országainak eltérő szükségletei között. A származási és tranzitrégiók országaiban az EU ösztönzi a menekültek védelméhez rendelkezésre álló kapacitások növelését. A származási országok és régiók tekintetében az Európai Tanács továbbá felkérte a Bizottságot, hogy az érintett harmadik országokkal partnerségben, valamint az UNHCR-rel konzultálva és szorosan együttműködve dolgozzon ki EU-szintű regionális védelmi programokat. E programoknak a 2005 végéig megindítandó kísérleti védelmi programok során szerzett tapasztalatokra kell épülniük. E programok különféle releváns, elsősorban a kapacitáskialakításra irányuló eszközt, valamint egy közös letelepedési programot fognak tartalmazni azon tagállamok vonatkozásában, amelyek önkéntes alapon készek részt venni egy ilyen programban. A tranzitországokra tekintettel az Európai Tanács hangsúlyozta a szorosabb együttműködés és a nagyobb kapacitások kialakításának szükségességét az EU déli és keleti határainál annak érdekében, hogy ezen országok a migrációt

---

[1] A ***hazatelepülés*** a személy visszatérését jelenti saját országába. A tartós megoldások keretében e visszatérés a biztonság és méltóság tiszteletben tartásával valósul meg.
A ***helyi beilleszkedés*** a menekült integrációját jelenti a fogadó ország közösségébe, lehetővé téve a törvényes tartózkodást és a személyi autonómiát.
A ***letelepedés*** magában foglalja a menekültek kiválasztását és átirányítását azon államból, melyben védelmet kerestek, egy olyan harmadik államba, ahol védelmi garanciákat élveznek, ideértve a lakóhelyet, valamint a beilleszkedés és az autonómia lehetőségét is. A letelepedés olyan esetekben alkalmazható, amikor a menekültek nem tudnak visszatérni származási országukba, és nem valósítható meg integrációjuk az első menedékországukban sem. *„A Közös Európai Menekültügyi Rendszer keretében és egy közös menekültügyi eljárás céljának fényében, az EU tagállamain belüli vagy EU-szintű letelepedési programok kidolgozásának megvalósíthatóságáról szóló tanulmány”* (amelyet a Bizottság 2004 májusában tett közzé) részletesebben megvizsgálja a letelepedés lehetőségeit az EU-ban.

hatékonyabban tudják kezelni, és a menekülteknek megfelelőbb védelmet tudjanak nyújtani.

3. E közleménnyel a Bizottság a 2004. november 2–3-i tanácsi következtetésekre válaszol, melyekben a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 júliusáig nyújtson be egy cselekvési tervet egy vagy több kísérleti regionális védelmi programra. A Tanács szerint olyan kísérleti regionális védelmi programra van szükség, amely az adott helyzetre szabott és a védelemre irányul. Továbbá sok olyan intézkedésből kell állnia, melyek elősegítik, hogy a harmadik országok eleget tegyenek a Genfi Egyezményből és más vonatkozó nemzetközi jogi eszközökből eredő nemzetközi kötelezettségeiknek, növeljék védelmi kapacitásukat, javítsák a nyilvántartáshoz való hozzáférést, megkönnyítsék a helyi beilleszkedést, javítsák a helyi infrastruktúrát, valamint jobban kezeljék a migrációs hullámokat. E programok kialakítása és végrehajtása során szorosan együtt kell működni az UNCHR-rel és adott esetben más nemzetközi szervezetekkel. Meg kell jelölni a szóba jövő uniós és más finanszírozási forrásokat. Biztosítani kell az érintett régiókkal és harmadik országokkal kapcsolatos közösségi megközelítés összhangját.

4. A regionális védelmi programok a már létező fellépések – így különösen az AENEAS és a TACIS finanszírozási programok – szerves részét képezik majd, és nem alapulnak új finanszírozási kereten. E közlemény ismerteti a kísérleti regionális védelmi programok általános működési keretét, ajánlásokat tesz a földrajzi alkalmazási területükre és tartalmi kialakításukra, valamint meghatározza, hogy hogyan kell a regionális védelmi programok koncepcióját bevonni a Közösség, valamint az érintett régiók és országok közötti kapcsolatokba. Az első rész a közlemény általános politikai hátterét elemzi; a második a kísérleti regionális védelmi programok lehetséges tartalmát írja le; a harmadik azt vizsgálja, hogy mely földrajzi területeket válasszanak ki a kísérleti regionális védelmi programok alkalmazására, valamint, hogy hogyan lehet e megközelítést belefoglalni az érintett országokra és régiókra vonatkozó közösségi politikába; a negyedik és ötödik rész azon különleges régiókkal foglalkozik, melyekre az első két kísérleti regionális védelmi programot alkalmazni lehetne; az utolsó rész azt vizsgálja, hogy a kísérleti regionális védelmi programokat hogyan kell értékelni és fenntarthatóságukat biztosítani, valamint milyen lépéseket kell a következőkben tenni.

5. A regionális védelmi programoknak növelniük kell a származási régiókhoz közeli területek menekültek védelmére irányuló kapacitását. A cél a három tartós megoldás – hazatelepülés, helyi beilleszkedés vagy letelepedés – valamelyikéhez a feltételek megteremtése. A regionális védelmi programok kialakítása az UNHCR-rel – a Bizottság és az UNHCR közötti 2005. február 15-i szándéknyilatkozattal összhangban –, valamint a származási régiókban lévő harmadik országokkal együttműködve szükségessé teszi az Unió menekültügyi, humanitárius és fejlesztési politikájának összehangolását is, figyelembe véve a védelemre irányuló különböző igényeket és a menekült népesség helyi közösségekre gyakorolt hatásait, hogy így mindenki a lehető legnagyobb előnyhöz jusson. A menekülteket támogató humanitárius segélyprojektek azonban nem képezik a regionális védelmi programok részét. A humanitárius műveletekről továbbra is a szükségletek érékelése alapján döntenek, és a műveleteket a humanitárius elvek teljes körű tiszteletben tartásával hajtják végre. A regionális védelmi programok hatásának maximalizálása érdekében fel kell tárni az esetleges hiányosságokat, valamint biztosítani kell, hogy járulékos intézkedések egészítsék ki a már megkezdett tevékenységeket (különösen a humanitárius és fejlesztési tevékenységeket), és azok értékét tovább növeljék. A

gyakorlatban ez azt jelenti, hogy össze kell hangolni a politikákat, és egyeztetni kell az érintett szereplőkkel a menekültek fokozottabb védelme érdekében.

2. A REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMOK TARTALMA

6. Olyan regionális védelmi programokra van szükség, melyek rugalmasak és az adott helyzetre szabottak, továbbá biztosítaniuk kell a közösségi humanitárius és a fejlesztési politikával, valamint más vonatkozó tevékenységekkel való koherenciát. A regionális védelmi programok célja a harmadik országok védelmi kapacitásának növelése. A regionális védelmi programoknak olyan gyakorlati fellépésekből kell állniuk, melyek ténylegesen javítják a menekülteknek nyújtott védelmet, valamint támogatják az érintett harmadik országgal fennálló megállapodásokat. A programoknak a fogadó ország számára is előnyökkel kell járniuk. E megfontolások alapján a regionális védelmi programoknak a következő fő tevékenységeket kell magában foglalniuk:

   (1) a fogadó országban az általános védelmi helyzet javítását célzó projekteket;

   (2) a menekültstátusz meghatározására szolgáló olyan hatékony eljárás kialakítását célzó projekteket, mely segítheti a fogadó országokban a menekültügyi helyzet migrációs hatásainak jobb kezelését, és így lehetővé teszi számukra a forrásoknak a menekültnépesség magjához való összpontosítását;

   (3) olyan projekteket, melyek a menekülteket közvetlenül segítik azáltal, hogy javítják befogadásuk feltételeit;

   (4) olyan projekteket, melyek a menekülteket befogadó helyi közösséget segítik, például mind a menekülteket, mind pedig a befogadó közösséget érintő általános környezeti kérdések vizsgálatával, valamint a menekültek pozitív hatásaival kapcsolatos információk terjesztésével;

   (5) olyan projekteket, melyek a védelemmel kapcsolatos kérdésekben képzést nyújtanak azok számára, akik menekültekkel és bevándorlókkal foglalkoznak;

   (6) egy olyan nyilvántartási rendszert, mely az UNHCR-nek az érintett területen lévő és az UNHCR szempontjából fontos személyekre vonatkozó projektprofilján alapul, és amely segítséget nyújthatna a regionális védelmi programok hatásának mérésében;

   (7) olyan letelepítési kötelezettségvállalást, amelyben az EU tagállamai önkéntes alapon vállalják, hogy országukban a letelepedés biztosításával tartós megoldásokat nyújtanak a menekültek számára.

7. A származási régiók országaiból az EU tagállamaiba érkező menekültek letelepedése jelentős tényező lesz a regionális védelmi programok partnerségi elemének hangsúlyozásában a harmadik országokkal szemben. A Bizottság megjegyzi, hogy 2004. júniusi közlemény óta számos tagállam fontolgatja, hogy saját nemzeti letelepedési programot dolgoz ki. A Bizottság szerint ez az új megközelítés hozzájárul majd a regionális védelmi programok általános sikeréhez azáltal, hogy alapvetően hozzájárul a letelepedéssel kapcsolatos eddigi erőfeszítésekhez, és nem csupán átcsoportosítja a jelenlegi programokat.

8. A kísérleti regionális védelmi programok értékelése után a Bizottság megvizsgálja a letelepedéssel kapcsolatos tevékenységek strukturáltabb megközelítésére irányuló javaslat benyújtásának lehetőségét. E javaslatnak figyelembe kell vennie a

letelepedés EU-szintű irányítása során felmerülő operatív és logisztikai követelményeket. A hágai program célkitűzéseivel összhangban a Bizottság azonban először is az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló tanácsi határozat módosítására irányuló javaslatot nyújt be annak érdekében, hogy a Közösség finanszírozhassa a regionális védelmi programok keretében megvalósuló letelepedéseket.

3. AZ ELSŐ REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMOKHOZ KIVÁLASZTOTT RÉGIÓK

9. A kísérleti regionális védelmi programok szempontjából megfelelő földrajzi régiók kiválasztása számos jelentős tényezőn alapul, úgymint: az egyes harmadik országok menekültügyi helyzetének értékelése; a jelenlegi közösségi pénzeszközökből rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségek; a Közösség, valamint meghatározott országok vagy régiók között fennálló kapcsolatok és együttműködési keretek. Az UNHCR 2003-ban 38 olyan menekültügyi helyzetet azonosított, melyek hosszú távúnak tekinthetők, mivel minden esetben 25 000 vagy több menekült élt öt évnél hosszabb ideje számkivetettségben. Vannak más olyan menekültügyi helyzetek is, melyeknél segíthet a regionális védelmi programok keretében tett összehangolt erőfeszítés. A kísérleti regionális védelmi programok esetén azonban egy egyértelműen lehatárolt területre kell összpontosítani, miközben a más külkapcsolati és fejlesztési eszközök által finanszírozott fellépések során már megszerzett tapasztalatokra kell építeni, figyelembe kell venni a hozzáadott érték biztosításának szükségességét, valamint elő kell irányozni a meghozott intézkedések értékelési mechanizmusát.

10. Bizonyos politikai megfontolásokat is meg kell vizsgálni; így figyelembe kell venni hogy noha a tranzit régiók és a származási régiók különböző jellegűek és eltérő megközelítést igényelnek, az EU-nak mindkét típusú régióval foglalkoznia kell. A tranzit régiók közül a tagállamok elsősorban a **nyugati új független államokra** összpontosítanak. **Afrika szubszaharai térségében (Nagy Tavak/Kelet-Afrika)** történő fellépést is fontos prioritásnak tekintették, különösen az e régióból érkezők letelepedésének lehetőségei tekintetében, valamint a származási régió egy vagy több országával folytatandó párbeszéd megkezdése érdekében.

11. A meghozandó intézkedésekhez szükséges uniós szintű politikai támogatás megszerzése, valamint az érintett harmadik országok bizalmának elnyerése érdekében azonban olyan régiót kell kiválasztani, ahol gyors és mérhető eredményeket lehet elérni. A fentiekre figyelemmel a Bizottság először is a **nyugati új független államok** (Ukrajna/Moldávia/Fehéroroszország) hatóságait kívánja segíteni a tranzitrégió kísérleti regionális védelmi programjának[2] kidolgozásában.

4. A NYUGATI ÚJ FÜGGETLEN ÁLLAMOK REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMJA

12. A **nyugati új független államok** (Ukrajna, Moldávia, Fehéroroszország) a tagállamok közti tárgyalások során egyértelmű prioritásként fogalmazódtak meg.

---

[2] A fehéroroszországbeli fellépések a védelmi kapacitás nem kormányzati szervezeteken keresztül történő kiépítésére összpontosítanak, és a kormányzati hatóságokkal való kapcsolatok a projektek hatékony végrehajtásához feltétlenül szükséges mértékre korlátozódnak. Azonban az állami hatóságok is részesülhetnek a program előnyeiből, amennyiben készek arra, hogy a menekültekkel kapcsolatos emberi jogi kérdésekben – úgymint helyettesítő védelem, jogi segítségnyújtás és egészségügyi ellátás, a menekültek beilleszkedési programjainak kidolgozása stb. – együttműködjenek.

E régió már jelenleg is fontos prioritást jelent a Közösség külkapcsolati politikájában, és az általa nyújtott pénzügyi támogatásban, mely magában foglalja a védelmi kérdésekben már megkezdett, a Közösség és az egyes tagállamok által finanszírozott munkákat is. Az UNHCR a 90-es évek elejétől együttműködik a kormányokkal és más érdekelt felekkel, hogy segítse azokat a menekültek helyzetének jogi szabályozásában és a szükséges infrastruktúra kialakításában, melyekhez további munkára és támogatásra, valamint a befogadás, beilleszkedés és letelepedés területén új intézkedésekre van szükség.

13. E régió kísérleti regionális védelmi programja az új nyugati független államok hatóságaival együttműködésben már megkezdett munkára épülne, és kiegészítené azt. A fellépés során főként a már fennálló védelmi kapacitást kellene növelni. Ide tartozhatna a helyettesítő védelem, a beilleszkedés és a nyilvántartás javítása, valamint az esetvizsgálattal és befogadással kapcsolatos fő védelmi tevékenységek is. Az e területekkel kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó javaslatokat az AENEAS 2005 ajánlati felhívás és a TACIS 2006 regionális védelmi programok, valamint más rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségek keretében kellene benyújtani. A fennálló struktúrákat módosítani kellene a kísérleti regionális védelmi program által nyújtott addicionalitás elősegítése érdekében. Az AENEAS várhatóan 2 millió EUR támogatást nyújt e régióban a menekültügy és a nemzetközi védelem számára.

5. TOVÁBBI REGIONÁLIS VÉDELMI PROGRAMOK

14. Tekintettel valamely származási régió országával vagy országaival kapcsolatos kísérleti regionális védelmi program kidolgozására, a **Nagy Tavak** régiójából érkező menekültek megfelelőbb védelme érdekében további lépéseket lehetne tenni a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök programozásának, a letelepedés mint tartós megoldás központi elemének, valamint a tagállamok által kifejezett politikai prioritásoknak megfelelően. Az EU-nak itt lehetősége adódik arra, hogy a tulajdonosi felelősség elvének teljes körű tiszteletben tartásával a védelem és a letelepedés területén jól összehangolt és stratégiai fellépést dolgozzon ki az érintett harmadik országokkal[3]. Ez összhangban van az UNHCR *Egyezmény Plusz*[4] kezdeményezésében foglaltakkal.

15. Természetesen e régió komoly kihívást jelent az első, korlátozott hatókörű regionális védelmi program számára. Az itteni menekültügyi helyzetek hatóköre miatt nehéz

---

[3] A brit elnökség szemináriumán, melyet a letelepedés témájában 2005. július 4-én és 5-én tartottak, megerősítették a letelepedés – mint a harmadik országok védelmi kapacitása növelésének egyik eszköze – stratégiai alkalmazásának jelentőségét.

[4] Az *Egyezmény Pluszban* az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága olyan új megállapodásokat sürgetett, melyek kiegészítik a menekültügyi egyezményt, segítséget nyújtanak a menekültek védelmében, valamint a származási régiókban lehetővé teszik tartós megoldások elérését. A cél az, hogy az államok közötti megegyezéseket és kötelezettségvállalásaikat olyan többoldalú megállapodásokba foglalják, melyek meghatározott eseteket kívánnak orvosolni, többek között átfogó cselekvési tervekkel. Az UNHCR szerint ezen új megállapodások – többoldalú „különleges megállapodások" formájában – olyan átfogó cselekvési tervekből állhatnának, melyek biztosítják a nagy kiterjedésű menekültügyi helyzetekre való hatékonyabb és kiszámíthatóbb válaszadást, ideértve olyan kiegészítő fejlesztési támogatás nyújtását, melynek célja az igazságosabb tehermegosztás és a menekültek, valamint a visszatért személyek önállóságának erősítése azokban az országokban, amelyekben nagyszámú menekült él; továbbá állhatnának a menekültek letelepítésével kapcsolatos többoldalú kötelezettségvállalásokból, valamint a származási, tranzit- és célországok feladatait és felelősségét meghatározó megállapodásból rendellenes másodlagos mozgások esetén.

felismerni, hogyan lehet az AENEAS keretében rendelkezésre álló korlátozott eszközökkel ellátott regionális védelmi programnak valamilyen hosszú távú hatása. Így tehát a kísérleti regionális védelmi programnak a már megkezdett munkára kellene épülnie, helyben kellene javítania a menekültek helyzetén, és ki kellene használnia a tagállamok nagyobb készségét arra, hogy erőfeszítéseket tegyenek az e régióból érkezők letelepedésének elősegítésére. Ez azt jelenti, hogy a kísérleti regionális védelmi programhoz esetleg ki kellene választani a régión mint egységen belül egy meghatározott kisebb földrajzi területet. Itt meg lehetne kezdeni az AENEAS keretében célzott különböző tevékenységeket, és nagyobb hatást lehetne elérni, mintha a tevékenységeket az egész régióban szétaprózná. A **regionalitás** biztosítva lenne, mivel azok a menekültek, akik a kísérleti regionális védelmi program előnyeiből részesülhetnének, a Nagy Tavak régiójából érkeznek. E kisebb hatókörű regionális védelmi program további fellépések katalizátoraként, valamint egy következő, nagyobb és átfogóbb regionális védelmi program alapjául is szolgálhatna.

16. **Tanzánia** szolgálhatna ilyen földrajzi területként, mivel oda Burundiból és a Kongói Demokratikus Köztársaságból sok menekült érkezik. A Tanzánia és a Közösség által kidolgozott, 2001–2007-es országos stratégiai dokumentum és nemzeti indikatív program elismeri, hogy Afrikában Tanzániának van a legnagyobb menekült népessége, következésképpen részesedik az ECHO egyik legnagyobb gyorssegélyprogramjából. A Közösség továbbra is segíti a Burundiban és a Kongói Demokratikus Köztársaságban folyó békefolyamatot, hogy megteremtse a menekültek visszatérésének feltételeit. Kelet- és Dél-Afrika, valamint az Indiai-óceán régiójának – mely magában foglalja Tanzániát is – regionális stratégiája különösen fontosnak tartja az intézményi kapacitás kiépítését, mindenekelőtt annak érdekében, hogy a regionális szervezetek hozzá tudjanak járulni a felelős kormányzás, az emberi jogok érvényesülése és a tagországok közötti vitarendezés javításához.

17. Az AKCS-országokkal való együttműködés fejlesztése keretében a Bizottság tárgyalásokat kíván kezdeni a tanzán hatóságokkal olyan regionális védelmi program lehetőségeiről és célszerűségéről az országban, mely a Nagy Tavak régiójából érkező menekülteket segítené. E tárgyalásokat követően tájékoztatás céljából be lehetne nyújtani az AENEAS bizottságához a lehetséges projektterületek tervezetét. Így a tevékenységeket mint az AENEAS keretén belüli projekteket lehetne javasolni. Afrika szubszaharai térségének menekültjei számára tartós megoldások kidolgozását célzó fellépés előzetes költségvetése 2005-ben 4 millió EUR. További 5 millió EUR-t szántak a migráció kezelésével kapcsolatos fellépésekre.

18. A regionális védelmi programok további fejlesztése keretében kidolgozandó további lehetőségek mindenekelőtt **Észak-Afrikát**, az **afganisztáni régiót** és **Afrika szarvát** foglalják magukba. A tagállamok közötti tárgyalások e régiókra részletesen kiterjedtek. Az **afganisztáni régió** sok közösségi és önálló tagállami fellépés középpontjában áll, melyek az afgán állampolgárok országukba való biztonságos visszatérését célozzák. **Afrika szarvát** illetően az UNHCR a szomáliai menekültek érdekében egy átfogó cselekvési tervet dolgoz ki. E folyamatban lévő tevékenységek eredményei döntőnek bizonyulhatnak annak megítélésében, hogy az érdekelt harmadik országoknak milyen segítségre van szükségük ahhoz, hogy e régióra vonatkozóan a jövőben adott esetben regionális védelmi programot dolgozzanak ki. **Észak-Afrika** szintén egyértelműen a tagállamok figyelmének középpontjában van, és a Közösség által finanszírozott sok fellépés is ide irányul. Az észak-afrikai országok migrációs helyzetének összetettebb jellege azonban átfogóbb megközelítést

tehet szükségessé. Ezen, valamint más régióknak a regionális védelmi programok keretében való figyelembevételekor jelentős tényezőt jelent majd az esetleges korábbi letelepedések UNHCR általi vizsgálata.

6. ÉRTÉKELÉS, FENNTARTHATÓSÁG ÉS ÜTEMEZÉS

19. A kísérleti regionális védelmi programok kiegészítik a menekültek védelmével kapcsolatos kötelezettségvállalásunk keretében tett erőfeszítéseinket, és ezen új megközelítés kezdeti szakaszában megfelelő ellenőrzést és értékelést igényelnek. A Bizottság szerint 2007-ben egy független külső értékelést kell elvégezni, mely elsősorban a programok hatásaira és eredményeire összpontosít.

20. Ezen vizsgálat alapján a Bizottság értékeli a kísérleti regionális védelmi programok hatását, és arról jelentést készít. A Bizottság megvizsgálja, hogy a regionális védelmi programok keretében szükség van-e szisztematikusabb megközelítésre, ideértve a kapcsolódó tevékenységek végrehajtásával megbízott érdekelt nemzetközi szervezetekkel való strukturált partnerség lehetőségét is. Ez alapján a Bizottság meghatározza a jövőben szükséges kezdeményezéseket.

21. A regionális védelmi programok hatékony ellenőrzése és értékelése érdekében a Bizottság biztosítja, hogy az AENEAS ajánlati felhívás keretében javasolt projektek, melyek a regionális védelmi programokat képezik majd, egymással összhangban legyenek, és így nagyjából ugyanazon időszakban hozzanak eredményeket annak érdekében, hogy az időközi jelentéseken és gyakori ellenőrzéseken keresztül biztosítva legyen a bevezető programok és a szükséges nyomon követési intézkedések közötti folytonosság.

7. KÖVETKEZTETÉS

22. A regionális védelmi programok az első lépést jelentik a nemzetközi védelem erősítésében. Egyúttal lehetőséget adnak az EU számára, hogy a menekültek helyzetének helybeni javítása érdekében operatív eredményekkel szolgáljon. A programok hozzáadott értéke egyrészről a letelepedéshez kapcsolódó felelősségmegosztásban, másrészről a menekültek helyzetének javítása érdekében további kiegészítő erőfeszítéseket magában foglaló kötelezettségvállalásban rejlik. E kezdeményezésnek, noha korlátozott hatókörű, a menekültekkel és azok védelmével kapcsolatos kérdéseket a menekültek, a harmadik országok és az Unió tagállamai érdekében a politikai program egyik prioritásává kell tennie.

23. A Bizottság a kísérleti regionális védelmi mechanizmusok kidolgozása és ellenőrzése során biztosítja a tagállamok, valamint az érintett származási, tranzit- és az első menedékországok közötti szoros együttműködést, miközben konzultál más érintett szereplőkkel, ideértve az UNHCR-t is.

24. A Bizottság kéri, hogy a Tanács és az Európai Parlament vegye tudomásul a regionális védelmi programokra vonatkozóan e közleményben kifejtett bizottsági stratégiát.